

השם הקדוש באולם ארכבה
מיגי מלילך לרצות את הקדוש
ברוך הוא [עליהם] ושלשלת עליהם
בסטור השם הקדוש, ולהעיר
עלינו מים קדושים לנשך על גבי
המנובם.

עוד אמר להם, בראש השנה
החתורתות ראשונה היא בועלם.
מה זה התעוררות ראשונה? זה
בית דין הפתחות נא זה ראש השנה
ממש שפתחותר לדון את העולם.
וקדוש ברוך הוא ישב על
העולם בדין ודין את העולם.

ושולט בית הדין [שלטה] הנה לדין
את העולם, עד יום הփורים
شمאירים פניה, ולא נמצא נשח
מלשין בעולם, שהוא מתעסף
במה שמבאים לו אותו השער,
שהוא מצד רוח הטעמה בראשית
לו. ומושם שפתחת באתו
שער, לא קרוב למقدس.

ושער זה כמו אותו שער של
ראש חדש שפתחת בו ומירות
פניה של ראש השנה [קד בראש השנה]
[מאיר] [עמ' המקשר]. ועל זה כל
ישראל מוצאים רוחמים לפניה
הקדוש ברוך הוא, וחטאיהם
מחטפלים. וסוד אחד אמר לנו,
ולא נתנה רשות לגלות פרט
לחסידים קדושים עליונים
חכמים. אמר רבי יוסף, מהו?
אמר להם, עדין לא בדקתי
אתכם.

הרבנן. אחר כך אמר להם,
בשהלבנה מתקרבת לשמש,
מעורר הקדוש ברוך הוא צד
הצפון ואוחז בו באחבה ומושך
אותו אליו, והדרום מתעורר מצד
אחר, וhalbנה עליה ומתחברת
במנורה. ואז יונקת משני צדים
ונוטלת ברכות בחשאי. ואז
מתפרקת הלבנה ומתחמלה.
וכאן מתקרבת האשה לבעה.

שבלולב לרצויי ליה לקודש בריך הוא
(עליהו) **ולשלטאה** (דף סד ע"א) **עליהו ברא**
דשׁמא קדישא. **ולעתרא עלן מיין קדישין**
לנסכא על גבי מדבחא.

הו אמר לוז בראש השנה **אתערותא**
קדמאה איה בעלמא. מיי אתערותא
קדמאה. דא כי דינא דלטףא (נ"א רא ראש השנה
פסח) **דאטער למידן עלמא.** **וקדשא בריך הוא**
יתיב על עלמא בדינא ודאין עלמא.

וישטטא האי כי דינא למידן עלמא, עד
יומא דכפורי דנחרין אנפהא, ולא
אשרכה חוויא דלטורה בעלמא. דאייהו
אתעסף במה דאתהין ליה הוה שעיר דאייהו
מפטרא דרומה מסאבא בדקא חזי ליה. ובגין
דאטעק בההוא שעיר לא קרייב **למקדשא.**
וישער דא כההוא שעיר דראש חדש
דאטעק ביה ואנהירוי אנפהא
דראש השנה (נ"א כד בראש השנה) (אנפוי
רטקסא). **ועל דא ישראל כלחו משפחין רחמי**
קמי קדשא בריך הוא וattauber חובייה.
ורוזא חדא אמר לנו ולא אתהיב רשו לנו לא
בר לחסידי קדישין עליונין חכימין. אמר
רבי יוסף מאי היהו. אמר לוז עד לא בדקנא
בכו.

אולו. **לבתר אמר לוז.** פד סיחרא אתקראיית
בsmouthא. **דאטער קדשא בריך הוא**
סטרא דצפון ואחד ביה ברחימיו ומשיך לה
לגביה, **ודרום אטהער מפטרא אחרא.**
וסיחרא סלקא ומתהברא בمزורה. וכדיין
ינקא מתרין סטרין ונטילת ברקאן בחשאי,
וכדיין אתברקא סיחרא ואתמליה. **והכא**
אתקראיית אתה בבעלה.

במו שיש סוד דמות איברי [נ"א בתקוני האברים] הארץ ותקוניו, אך גם יש [היא] סוד של דמות איברי הנקבה ותקוני הנקבה, וההפל מפרש בתוכנה. אך גם יש למעלה וכן שאותו בה ומתחזר בנגד באבבה, אך גם יש למיטה סוד ותקון האדם המתחון לאחר רפתת הלבנה [נ"א ותקון הקבנה].

במו שרווע שמאל למעלה אוחזת בה ומתחזר בונגה באבבה, אך גם יש למיטה. [נו] העמודים כלם עומדים איברים לאחמו זה בוה ולחדרה זה בוה קערן תאנונה עד הקשה מעד של רוח טמאה שהוא סוד הנחש שלטה. נחש זה הוא זרווע שמאל של רוח הטעמה, ואוחז בו מי שרוכב עליו, וקרוב ללבנה ומושך אותה ביגיניהם [נ"א ברקנות] של דבקות ונטמאת.

ואו ישראל למטה מקירבים שעיר, ואותו נחש נמוש אמר אותו משער, להלבנה נטהרת ועולה למעלה ומתקשרה למטה להתרקה, ובניהם מאירים מה שנחשה למטה.

או פאן ביום הפפורים, פין שאותו נחש הרע מתחש באוטו שעיר, להלבנה נפרדת מפנו ומתחשפת וישראל למד עליהם סגנורא, וטוכחה עלייהם כמו אם על הבנים, ותקדוש ברוך הוא מבורך אותם מלמעלה ומוחל להם.

אחר פה כשיישראל מגיעים לחג, מעוררים צד ימין למעלה, כדי שתתקשר בו להלבנה ויאורו פניה בראי. אז מלקלחת [ויהי] מלך אלה ברכות לכל אותם מינים שלמטה שיתפעקו בחלוקם, ולא יבוא לינק ולהתקרב לא cedar של חלק ישראל.

במו זה למיטה - כSSHAR הימים

במה דעת רוז דיווקנא שייפי (נ"א בטיקני דשייף) דאדם ותיקונו. כי נמי אית (נ"א איה) רוז דדיוקנא דשייפי נוקבא ותקוני דנווקבא. וככלא פריש בגוון. כי נמי אית לעילא (ר"א פא) אחיד בה ואתער לקבלה בראחים כי נמי אית למטה רוז ותקונא דאדם תפאה אחרא.

מחות סירה (ר"א ותקונא דנווקבא).

במה דדרועא שמאל לאילא אחיד בה ואתער לקבלה בראחים. כי נמי אית למתא. (נו) העמודים בלחו קוימי שייפן לאתחדר דא ברא לאתחדר דא ברא קשי מיהמונטא טרא וקדושה מסטרא דרים בסבאא ראיו רוז דנחש למתא). Hai נחש איה דרוועא שמאל לא דרום מסבאא. ואחד ביה מאן דרכיב ביה וקרבא לגבי דסירה ומשיך לה בינייהו (נ"א בדיקין) דקוטפא ואסתאבת.

ובדין ישראל למטה מקרבין שעיר. ויהו נחש אמר שער אבתיריה דההוא שעיר. וסירה אתכיאת וסלקאת לעילא ואתקשרת לעילא לאתפרקא. ונהיין אנפה מה דאתחשכת למטה.

ברין הכא ביומא דכפורין בין דההוא חרייא בישא אתעספק בההוא שעיר. סירה אתפרשת מגיה ואתעספתק (ישראל) לאולפא עלייהו סיגנורייא וטוכחת עלייהו כאמא על בגין. וקדשא בריך הוא בריך לון מלעילא ומחייב לון.

לכתר ישראל כד מטו לחג מתעריר טרא דימינא לעילא. בגין דיתקשר ביה סירה ויתנהירו אנפה כדקא חי. ובדין פלגת (ה) חולקא דברקאן לכל בגין ממן דלמתא דיתעסكون בחולקיהן. ולא ייתון לינק וקרבא בסטרא דחולקיהן דישראל. בגוונא דא למטה כד שאר עמיין מתברכין.